

[Knud Kristensen.]

Ord villet forhindre Mindretallet i i eget Navn og paa eget Ansvar at stille disse Forespørgsler til Handelsministeren.

I øvrigt kom det ærede Medlem med en i hvert Fald i Ord meget haard Kritik over min Ledelse af Udvalgets Arbejde. Denne Kritik rører mig nu aldeles ikke. Jeg er mig bevidst, at jeg hverken har nægtet Tid til at arbejde eller til at tale eller til at søge Oplysninger, men Mindretallets Hensigt var jo klar for alle, nemlig at forhindre Udvalgets Flertal i at faa denne Sag frem til Afgørelse. Denne Forhaling og Forhindring af Sagens Afgørelse den har jeg sat mig imod, det skal jeg indrømme; jeg har gjort, hvad jeg kunde, for at krydse denne Hensigt, og overfor den hensynsløse, og jeg kunde i og for sig godt sige paa visse Punkter uforskammede Maade, hvorpaa Mindretallet har søgt at fremme sin Plan, har jeg undertiden maattet gribe ind med fast Haand. Naar jeg her stadig taler om Mindretallet, maa jeg udtrykkelig understrege, at jeg mener det socialdemokratiske Mindretal, thi skønt det ærede Medlem Hr. P. Munch ogsaa hører til Mindretallet og har arbejdet imod Forslaget og været imod det lige saa fuldt som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, saa har han dog — det ønsker jeg at sige, for at der ikke skal være nogen som helst Misforstaaelse — brugt den almindelige parlamentariske Fremgangsmaade i saa Henseende, saa der ikke har været nogen som helst Grund for mig til at bruge den faste Haand overfor ham saaledes som overfor det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen kender jo det gamle Ord om, at der skal skarp Lud til skurvede Hoveder....

Formanden: Jeg maa anmode ærede Medlemmer om ikke at komme ind paa en udførlig Drøftelse af Forhandlingerne i Udvalget, men at holde sig til de foreliggende Ændringsforslag.

Ordføreren (Knud Kristensen): Ja, det skal jeg ogsaa gøre. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte endvidere om, at Flertallet, og jeg tror ogsaa Landboforeningerne, skulde have forfulgt Haandværkerne. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at naar Landboforeningerne til at begynde med kom ind paa denne Sag, saa var det, fordi der fra Udvalget, ikke mindst paa Opfordring af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, blev rettet Henvendelse til forskellige Organi-

sationer, om de kendte Eksempler paa, at man var optraadt imod den almindelige Næringsfrihed. Naar en Organisation faar en saadan Forespørgsel fra et Udvalg, er det dog prisværdigt, om den søger at svare derpaa og ogsaa at godtgøre, at dens Svar er rigtigt. Udvalget fik da ogsaa paa vor direkte Forespørgsel det Svar fra Landboforeningerne, at de kendte saadanne Tilfælde, men dette kan selvfølgelig ikke betegnes som Forfølgelse, det er blot et Svar paa en Forespørgsel, rettet til dem fra Udvalget. Er det Forfølgelse, saa har det ærede Medlem først og fremmest Skylden for denne Forfølgelse, for det var ikke mindst ham, der var saa interesseret i, at der skulde rettes saadanne Forespørgsler til de forskellige Erhvervsorganisationer her i Landet. Al denne Tale om, at vi skulde have forfulgt Haandværkerne, vil jeg derfor tilbagevise som ganske uberegtiget. Her er i øvrigt igen et Eksempel paa, at uberettiget er ikke det samme som ulovligt; jeg mener, det er uberettiget, men jeg mener selvfølgelig ikke, at det er strafbart. Man vil altsaa se, at i den almindelige Sprogbrug falder disse to Udtryk dog ikke sammen, saaledes som det ærede Medlem Hr. P. Munch har hævdet i Betænkningen.

Endelig sagde det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at Lovforslaget og de Ændringsforslag, som her er stillet, ene og alene tog Sigte paa Byerhvervene, medens Landbefolkningen og specielt Andelsorganisationerne skulde undtages. Dette er ganske urigtigt, der er intet som helst, hverken i Lovforslagets Ord eller i de Ændringer, der foreslaas, der berettiger til en saadan Paastand. Nej, alle, der gør sig skyldige i de Handlinger, her staa nævnt, enten det er Andelsorganisationer, Landboere eller Byboere, de bliver straffet i Henhold til denne Lov, men selvfølgelig straffer man ikke dem, der ikke overtræder Lovens Bestemmelser, det er jo klart. Nej, denne Paastand er lige saa uholdbar som de fleste af de Udtalelser, det ærede Medlem i Gaar fremsatte i sin timelange Tale her fra denne Plads.

En anden Kritik, det ærede Medlem fremsatte, og som, saa vidt jeg forstod, det ærede Medlem Hr. P. Munch støttede — ja, han sagde det vistnok udtrykkelig —, var den, at dette Lovforslag undtog Truster og Monopoler. Denne Paastand savner jo ethvert Grundlag, man kunde næsten sige: lige tvært imod. Der staa udtrykkeligt, baade i Lovforslaget og i Betænkningen, at de, som vil ved disse